

Od hude mucce in divjega moža.

Dolinar goi - le v Dolinah je imel divjega moža, ki mu je hodil pravit, kaj naj sejanje ali žanje. Kedar je bila dobra ura za setev, prišel je in zaklical: "Dolinar, sej!" Dolinar je šel sejati, pa je tudi toliko pridelal, da ni vedel, kam s pridelki. Kedar so drugi ljudje najbolj sejali, prišel je divji mož rekoč: "Dolinar, danes pa nikar ne sej, slaba ura je!" Dolinar je ubogal, pa se tudi ni kesal. Divji mož pa tudi ni hodil zastoj pravit, moral mu je dati vsak dan pol mernika toba.

Nekega dne pride k njemu medvedar, ki je imel velicega medveda. Dolinar mu potoži, da ima divjega moža, ktere ga bi se rad iznebil, pa se ga ne more. "Do sedaj," reče, "sem ga potreboval, za naprej pa ga nočem več, ker imam že dovolj premoženja." Temu se pa lahko pomaga, reče medvedar, "moj medved bo ta posel opravil. Daj mu le dosti jesti, potem se bo že kaj dalo storiti, saj je moj kosmatinec precej močan." Dolinar napase medveda in pričakuje divjega moža. Drugo jutro pride divji mož po navadi k kosilu. Ko medveda ugleda, poprašča Dolinarja: "Kaj pa je to?" "Muca je," reče Dolinar; "ali bi se šel z njo metat?" "Se vé, da bi se šel," reče divji mož. "I no, pa se pojdi, saj vem, da jo boš vrgel; pojdi popred kosit da boš bolj močen." Divji mož se nakosi, potem se sprimeča z medvedom. Dolgo sta se rivala, poslednjič le poprime divji mož medveda in ga treši v zrak, da se koj vogel hiše podere. Medved rakacem zgrabi svojega nasprotnika za hlače ter mu jih vse razporje. Divji mož viditi, da ni dobro burk vganjati s to mucco, popusti jo ter zbeži v bližnji gozd. Pravijo, da je hodil divji mož po vsej vsako jutro na bližnji krib ter popraševal Dolinarja: "Dolinar, imaš še hudo mucco?" "Ja pa mi je odgovoril: "Se jo imam, še". Pozneje divjega moža več ni bilo, Dolinarjevo premoženje je pa tudi vedno bolj pèsalo; v malih letih je popolnoma obožal.